

den der gaar saa langt et Spand af Tid? Ærede Medlemmer kunne tale paa Vejen hjem; de behøve ikke at staa og tale saa højt bag Ryggen paa mig; den højtærede Formand kan ikke høre det, men jeg beklager det. (Raab fra Tilhørerpladserne).

Formanden: Tilhørerne maa forholde sig rolige eller forlade Tilhørerpladserne.

Poul Christensen: Det var ærede Medlemmer i Salen, der forstyrrede, og ikke Tilhørerne.

Jeg har endnu et Par Bemærkninger at gøre til det ærede Medlem for Løvel. Bordet fanger, sagde han, og han indrømmede, at der heller ikke fra hans Side var nogen Tvivl om, at det Tilbud, der er gjort i Aar, skal gentages ad Aare, og i den Henseende er han sikkert fuldt ud enig med det ærede Medlem for Assens (Berntsen). Saa konstaterede det ærede Medlem med stærke Ord, eller søgte i alt Fald i høj Grad at forstærke sine Ord om, at her var Landvinding for den almindelige Valgret. Men det, der er Kærnen i denne Sag, og hvad de Herrer ikke kunne komme udenom, er, at der i dette Øjeblik er Landvinding for den privilegerede Valgret, idet Reformpartiet nu er gaaet over paa den privilegerede Valgrets Grund. Det er konstateret og slaaet fast ogsaa i det andet Ting, idet de Medlemmer, der have samarbejdet med Reformpartiet, have udtalt, at den privilegerede Valgret er anerkendt som Institution i vort offentlige Liv. Naar der tales om Landvinding, skulle vi saa ikke hellere indrømme, hvad der er det virkelige og faktiske Forhold, at det er den privilegerede Valgret, der i dette Øjeblik har Landvinding paa sin Side, ja, endogsaa i saa høj Grad, at en saa gammel, trofast og grundmuret Demokrat som det ærede Medlem for Løvel forsvare den.

Saa talte det ærede Medlem om Tyendets Valgret. Der tilstaar jeg, at jeg forstod ikke det ærede Medlem; der glippede min Forstand, thi nu stiller man Fordring om, at de skulle være fødte i Kommunen for at faa Valgret. Jeg vilde gerne have, at det ærede Medlem skulde være lidt opmærksom, for jeg vilde gerne have Besked paa, om det nu skal være Betingelsen. Jeg forstaaer ikke, hvad det ærede Medlem mener, det kommer jo slet ikke det Smør ved, om de ere fødte i den ene eller den anden Kommune. Det, der er Hovedsagen, er dette, at de skulle være 25 Aar og have været i Kommunen mel-

lem 2 og 3 Aar mindst, inden de faa Valgret. Kærnepunktet i dette Spørgsmaal er, at det ærede Medlem for Assens, der var imod Tyendets Valgret, har sejret paa dette Punkt, idet det bliver en ganske forsvindende Brøkdæl af Tyendet, der efter dette Forslag faar Valgret, fordi man forlanger, at de uden Afbrydelse skulle have haft Ophold et Aar i Kommunen, forud for det Skatteaar, i hvilket Valget foregaar. Og disse Ord „uden Afbrydelse“ ved jeg ikke en Gang rigtig, hvad betyde. Rejse de til en Højskole eller blive de Soldater, saa have de ikke været i Kommunen uden Afbrydelse. Jeg tror i det hele taget, at efter det Forslag, vi have liggende her, vil det blive meget vanskeligt, for ikke at sige umuligt, for Tyende at erhverve sig Valgret.

Jeg venter endnu en Gang at høre noget fra den ærede Ordfører om det Forslag, han har stillet om, at de privilegerede Vælgere absolut skulle møde og afgive deres Stemme, ellers skulle de give 25 Kr. i Bøde. Det kunde interessere mig i høj Grad at faa at vide, hvorfor de skulle straffes, naar de almindelige Vælgere have Lov at blive hjemme.

Chr. Reventlow: Den ærede Ordfører sagde til Forsvar for, at han vilde opretholde den privilegerede Vælgerklasse til Amsraadene, at man her stod overfor en bestaaende Tilstand, og at man saa havde nøjedes med at trænge denne Klasse noget tilbage. Men hvis den Betragtning, den ærede Ordfører her har anlagt, virkelig skulde holde Stik, saa maatte den ærede Ordfører, for at være konsekvent, overhovedet have anlagt den samme Betragtning, og saa maatte han ogsaa være skreden til at foretage en Valgretsreform paa Grundlag af den højstbeskattede Femtedel i Kommunerne; for det er ogsaa en bestaaende Tilstand, som er ganske analog med den anden.

Den ærede Ordfører beklagede meget, at der ikke i Fællesudvalget fra noget Partis Side var fremsat noget Forslag i Retning af den Antydning af en Løsning, jeg før tillod mig at give. Ja, men Bebrejdelsen herfor falder jo netop paa det Parti, som den højtærede Ordfører staar som Repræsentant for; for det var dette Parti, der burde have taget denne demokratiske Løsning op. Efter at den ærede Ordfører og hans Parti havde gjort Tilbud om Bevarelsen af den privilegerede Vælgerklasse til Amsraadene, kunde han ikke med Billighed forlange, at Lands-